

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra AFTEN VED ARICCIA

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN , 1940, s. 84. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312759144128.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

↪ Grubler ej paa Fremtids Vel,
Spildes et Par Korn af Hvede,
Nok for den til Dug at brede
For sin Børneflokk i Qveld. -
Hvilken Yppighed og Duft!
Hvor den unge Foraarsluft
Virker mindende paa Sjælen
Længselvækkende og kjælen!
Gik maaskee dens Aande over
Fjerne Vandes salte Vover?
Ja, hvad glindser hist bag Ranken
Rigt med Ætherglands begavet?
Som et Hurra gjennem Tanken
Farer det med Hjertebanken,
Det er Havet - Middelhavet! -
Altsaa denne Bølge klar,
Dette lyse Glimmerdække
Var det, som Æneas bar
Tankefuld paa gyldne Snekke.
Sikkert var det Foraarsstide,
Luften reen som nu og huld,
Da Italien, det blide,
Vinked i sit Aftenguld;
Kjølen skar med Kraft i Voven,
Som en Fugl fløj Skibet hen,
Og ved Bjerget hist bag Skoven
Gik han op med sine Mænd. - -
Altid disse lyse Blink,
Som sig om dit Øje samle,
Evig disse muntre Vink,
Som stod Alt end ved det Gamle,
Snarere Du burde sukke,
85 Men Du smiler, kolde Hav!
Kysser rolig Storheds Grav
Nu, som fordem Storheds Vugge. -